

sig, at en fri Forhandling i Udvalget overhovedet var udelukket, saaledes som Tanken blev tiltraadt fra Venstres Side. Men hvis der, som sagt, er et almindeligt Ønske om Nedsættelse af et saadant Udvalg, kan jeg ikke have noget derimod, men foreløbig bliver der formentlig om den Sag, vi nu behandler, nedsat et Erhvervsudvalg, og vilde det saa ikke være rimeligt at afvente Resultatet af dette Udvalgs Arbejde, før man skaber et Udvalg til, som altsaa i dette Øjeblik vilde staa arbejdsløs fra første Færd?

Dernæst har det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse gjort nogle Bemærkninger om Landmandsbankens Hypotekafdeling. Da det jo ligger noget udenfor den foreliggende Sag, har jeg intet nærmere Kendskab til disse Forhold, i hvert Fald ikke i Hukommelsen. Jeg vil sige, at Spørgsmaalet om Renten fra Landmandsbankens Hypotekafdeling har været taget op af Ministeriet til Forhandling med Banken for længere Tid siden, og man har gjort gældende, at hvis det skulde være en lønnende Forretning for Landmandsbanken, som jo i mange Tilfælde skal laane Pengene til en endog højere Rente, end den kan faa for Hypotekerne, vil det være umuligt at komme til den Nedsættelse, som ogsaa fra Erhvervsministeriets Side har været Formaalet med det Samraad, der har fundet Sted. Men jeg skal paa den Anledning, det ærede Medlem har givet, gerne paa ny beskæftige mig med Sagen og skaffe mig rede paa, hvorledes det staaer med dette Spørgsmaal, og kan jo gøre det saa meget mere, som der altsaa i og for sig ikke er nogen Uenighed mellem os i vor Opfattelse af det ønskelige i at naa til en Ændring paa dette Omraade.

De to ærede Ordførere, de ærede Medlemmer Hr. Slebsager og Hr. Drachmann, som var de første, der efter mit eget Partis Ordfører beskæftigede sig med det foreliggende Forslag, sagde, som alle har bemærket, ikke ret meget positivt, og det lidet, de sagde, var i og for sig overflødig, thi Realiteten i deres Tale var et Tilbud om en ny Vinters Visnepolitik eller en øjeblikkelig Afvisning af det hele. I samme Øjeblik som der noteredes en Forøgelse af Arbejdsløsheden paa 3000 Mand, saaledes at Tallet i Mandags er noget over 51 000, tror jeg, i dette samme Øjeblik stod de to ærede Partiordførere og afviste alt, som kunde have Haab om at samle et Flertal i Rigsdagen, og som kunde bidrage til Produktionens Igangsættelse.

Som det kunde ventes, var vel det

ærede Medlem Hr. Slebsager den, der stærkest afviste enhver betydende Hjælp for Erhvervslivet og viste en Vej, som alle ved er en lukket Vej. Det ærede Medlem Hr. Slebsager begyndte med at omtale Krisen og sagde, at alle var jo enige om, at Krisens Aarsag er den hastige Kronestigning. Nej, deri tager det ærede Medlem fejl. Derom er ikke en Gang alle i Venstre enige. Jeg beder det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne, gøre sig den Ulejlighed at læse, hvad hans Partis Ordfører ved Finanslovdebatten, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, sagde; det findes Sp. 174. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde: „Den Krise, der rasede den Gang, og den Krise, der raser nu, er, som ogsaa den højtærede Statsminister gjorde opmærksom paa, af international Karakter, og Aarsagerne er mangfoldige. Jeg skal ikke komme ind paa at udrede disse Aarsager, men for en stor Del er de af en fælles-europæisk Karakter, hvilket ogsaa viser sig ved, at Krisen, trods højst forskellige politiske Systemer og højst forskellige Forhold i de enkelte Lande, optræder med stor Ensartethed rundt omkring i Europa.“ Det er en ganske anden Tale end det ærede Medlem Hr. Slebsagers Forsøg paa at sige, at de Vanskeligheder, hvori vi befinder os, udelukkende har deres Aarsag i den hastige Kronestigning. Nu hørte jeg i Gaar, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard forsøgte at fastslaa den samme Urigtighed. Jeg skal gerne under Finanslovdebatten beskæftige mig med de valuta-historiske Forhold; det havde jeg alligevel tænkt at gøre og skal naturligvis navnlig gøre det, efter at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nu har følt Trang til under denne Sags Behandling atter at beskæftige sig med det, der synes at være den Orm, der stadig nager: det store Valutaspørgsmaal. Jeg tror, der trænges til et Supplement til den historiske Redegørelse, vi fik i Gaar, men jeg finder ikke Tidspunktet egnet dertil under *denne* Sags Behandling, thi *denne* Sag er ikke et Led i Valutaforhandlingerne.

Jeg skal i Dag kun sige det videre om Krisen, at den har jo bestaaet — maaske under lidt forskellige Former — lige siden Storspekulationen og de internationale Forhold begyndte at øve sin væsentlige Indflydelse. Industriens Henvendelser er virkelig ikke noget, der først er kommet i dette Aar, heller ikke noget fra i Fjor. Nej, i samme Øjeblik, jeg holdt mit Indtog som Minister i Slotsholmsgade, mødte der Rækker af Industrirepræsentanter hos mig med Besværinger over Industriens Forhold. Hele Venteværelset sad hver Dag bogstavelig talt